

1867, var der Ingen, der spurgte om, hvorvidt Søværnsloven var, man lod den udgaa for sig. Hvis det skulde hælde — det er jo ikke sagt, at det bliver Tilfældet — at Søværnsloven bliver særdbig før Hærløven, ser jeg ikke, hvad Grunden skulde være til, at den ikke strax skulde træde i Kraft.

Holstein-Ledeborg: Jeg skal ganske bekræfte, hvad den ærede Minister sagde, at, hvad der staar i Endringsforslag under Nr. 15, samstemmer ordret med, hvad der staar i den nuværende Søværnslov, men det vil dog selvfølgelig medføre en Forsøgelse i de Udgifter, som nu for Diebliffet blive bevilgede paa Finantsloven. Det undrede mig forresten, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) havde saa ondt ved at forstaa, at jeg paa Finantsloven maatte modsætte mig Forsøgelsen af Udrustningskontoen og Bevillingen til to Lieutenanter, eftersom det dog ikke er saa vanskeligt at begribe; naar hele den bestaaende Ordning bliver den samme, at man da ogsaa paa de to Omraader holder paa det Samme; men naar hele Forsvarsvæsenet omorganiseres, har man en anden Frihed og lægger andre Synspunkter til Grund. Jeg tror, at det ærede Medlem lettere end nogen Anden maa forstaa det, da vi dog altid have været imod at gaa ind paa en stykkevis Reform paa dette Omraade, men derimod meget gerne vilde gaa ind paa en total Reform paa dette Omraade. Forøvrigt vil jeg, forinden jeg gaar over til de enkelte Forslag, med et Par Ord udtale mig mod den Betragtning, som fremkom fra det ærede Medlem, og som jeg tilstaa, jeg har ondt ved at fatte. Jeg takker det ærede Medlem, fordi han nu aabent har erklæret, at han aldrig havde ventet, at nogen af de Love, han har foreslaaet eller taget Ordet for i alle de Aar, han hørte til Oppositionen, skulde gaa igjennem. Det er ikke trøsteligt for den Opposition, som har fulgt ham ude i Landet, at faae at vide, at, hvis han var kommen til Magten, havde alt det været som blæst bort, som han havde talt for her i Salen, og var ikke gaaet igjennem, men derimod var det blevet ført igjennem, som den daværende Regjering vilde have, og som det ærede Medlem nu er villig til at gaa med til. Det er dog et Spørgsmaal, om Oppositionen omkring i Landet har opfattet Situationen saaledes, og om den ikke har troet, at der laa en Realitet bagved. Jeg takker det ærede Medlem ogsaa af andre Grunde. Det ærede Medlem udtalte under Behandlingen af Hærløven, at vi bestaaendigt havde givet Hærløven uden dertil at knytte nogen Bestemmelse, hvorved deattes i Forbindelse med en Forsvarsplans Bedtagelse, og han indvendte jo netop imod mig, efter at jeg havde godtgjort for det ærede Med-

lem, at Thinget aldrig nogensinde har behandlet en Hærløve, uden samtidig at behandle Forsvarsplanen, og svarede mig: Ja, det er vel sandt, Thinget har kun behandlet dem samtidigt med Forsvarsplanen, men at det ikke var Meningen at knytte dem saaledes sammen, fremgaar af, at man ikke har tilføjet nogen Bestemmelse om, at Hærløven ikke skulde træde i Kraft før Forsvarsplanen. Naar det ærede Medlem nu selv siger, at han aldrig har tænkt sig, at Hærløven skulde træde i Kraft, synes jeg, at det ærede Medlem ikke kan bruge det Argument, thi saa vilde jo saadan Tilknyningsbestemmelse blive ganske overflødig. Jeg takker det ærede Medlem for hans Udtalelse; for mig er det et fornøyet Bevis paa, at det er rigtigt, hvad jeg sagde, at Forsvarsplan og Hærløve høre sammen; de organisatoriske Love og Forsvarsplanen høre sammen, de kunne ikke stilles ad. Jeg er forøvrigt ganske enig med det ærede Medlem i, at der behøves ikke nogen saadan Tilføielse, naar man er enig om, at ingen af dem gaar igjennem; men det ærede Medlem maa finde det rimeligt, hvad jeg udtalte ved 2den Behandling af Hærløven, at nu, da der var — jeg vil sige — Fare for, at en Hærløve skulde gaa igjennem stik modsat den, vi hidtil havde ønsket skulde gaa igjennem, fandt vi det i sin Orden at knytte den under en eller anden Form til Forsvarsplanen. Nu sagde det ærede Medlem, at han med Hensyn til det Forslag, som her er Ojenstand for Debat, meget maatte svarende at gaa ind derpaa; men hele den Betragtning, han for Resten gjorde gjældende om, at vi gavede for meget til Søværnet i Forhold til Hæren, naar vi tog Hensyn til det ringe Mandstab, der gaar til Søværnet, sammenlignet med det, der hører til Landhæren, tror jeg i den Grad er Arithmetik og sjævt fra et sundt Blik paa Forsvarsvæsenet, at det ikke kan hævdes. Det kommer jo ikke an paa at fordele Udgifterne i Forhold til Antallet af Folk i de to Værn, det er en urimelig Maade at fordele Udgifterne paa, men de skulle fordeles saaledes paa de to Værn, at begge Værn blive saadanne, at man kan være tilfreds dermed. Det ærede Medlem sagde, at vi maatte være meget forsigtige med at gaa den Vej, vi her ere ved at komme ind paa i Overensstemmelse med vore tidligere Udtalelser, navnlig ved 1ste Behandling; thi det, vi byde nu, komme vi af med, men spare ikke Noget samtidigt. Jeg tilstaa, jeg har noget ondt ved at forstaa det ærede Medlem; thi den Argumentation, det ærede Medlem brugte, staar ikke til, naar man tager vore Endringsforslag, saaledes som de foreligge. Det ærede Medlem siger, vi spare Intet; thi den nuværende Regjering er stærkere ved den nuværende Hærløve. Den kan sige: Godt, naar vi ikke faae den nye Hærorodning, beholde vi den gamle. Der spares ikke Noget, det er blot et